

III

(Acte adoptate în temeiul Tratatului UE)

ACTE ADOPTATE ÎN TEMEIUL TITLULUI VI DIN TRATATUL UE

DECIZIA-CADRU 2008/947/JAI A CONSILIULUI

din 27 noiembrie 2008

privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce în cazul hotărârilor judecătorești și al deciziilor de probațiune în vederea supravegherii măsurilor de probațiune și a sancțiunilor alternative

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 31 alineatul (1) literele (a) și (c) și articolul 34 alineatul (2) litera (b),

având în vedere inițiativa Republicii Federale Germania și a Republicii Franceze ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽²⁾,

întrucât:

(1) Uniunea Europeană și-a stabilit drept obiectiv realizarea unui spațiu de libertate, securitate și justiție. Acesta presupune din partea statelor membre o înțelegere a libertății, a securității și a justiției care este identică în elementele sale esențiale și care se bazează pe principiile libertății, democrației, respectării drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale statului de drept.

(2) Obiectivul cooperării polițienești și judiciare în cadrul Uniunii Europene este acela de a le oferi tuturor cetățenilor un nivel înalt de securitate. Unul dintre elementele esențiale ale acestei cooperări este principiul recunoașterii reciproce a hotărârilor judecătorești, consacrat în cadrul concluziilor reuniunii Consiliului European care a avut loc la Tampere la 15-16 octombrie 1999 și reafirmat în Programul de la Haga din 4-5 noiembrie 2004 de consolidare a libertății, a securității și a justiției în Uniunea Europeană ⁽³⁾. În cadrul programului de măsuri din 29 noiembrie 2000 adoptat în scopul punerii în aplicare a principiului recunoașterii reciproce a hotărârilor în materie penală, Consiliul s-a pronunțat în favoarea cooperării în materie de condamnări cu suspendare și liberare condiționată.

țenilor un nivel înalt de securitate. Unul dintre elementele esențiale ale acestei cooperări este principiul recunoașterii reciproce a hotărârilor judecătorești, consacrat în cadrul concluziilor reuniunii Consiliului European care a avut loc la Tampere la 15-16 octombrie 1999 și reafirmat în Programul de la Haga din 4-5 noiembrie 2004 de consolidare a libertății, a securității și a justiției în Uniunea Europeană ⁽³⁾. În cadrul programului de măsuri din 29 noiembrie 2000 adoptat în scopul punerii în aplicare a principiului recunoașterii reciproce a hotărârilor în materie penală, Consiliul s-a pronunțat în favoarea cooperării în materie de condamnări cu suspendare și liberare condiționată.

(3) Decizia-cadru 2008/909/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce în cazul hotărârilor judecătorești în materie penală care impun pedepse sau măsuri privative de libertate în scopul executării lor în Uniunea Europeană ⁽⁴⁾ vizează recunoașterea reciprocă și executarea pedepselor cu închisoarea și a măsurilor privative de libertate. Sunt necesare mai multe norme comune, în special în cazul în care unei persoane care nu își are reședința legală obișnuită în statul de condamnare i s-a aplicat o pedeapsă neprivativă de libertate care implică supravegherea măsurilor de probațiune și a sancțiunilor alternative.

(4) Convenția Consiliului Europei din 30 noiembrie 1964 privind supravegherea infractorilor condamnați condiționat sau liberați condiționat a fost ratificată numai de 12 state membre, în unele cazuri cu multe rezerve. Prezenta decizie-cadru furnizează un instrument mai eficace, întrucât se întemeiază pe principiul recunoașterii reciproce și implică participarea tuturor statelor membre.

⁽¹⁾ JO C 147, 30.6.2007, p. 1.

⁽²⁾ Avizul din 25 octombrie 2007 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽³⁾ JO C 53, 3.3.2005, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 327, 5.12.2008, p. 27.

- (5) Prezenta decizie-cadru respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute la articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană, care sunt exprimate și în Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, în special în capitolul VI. Nicio dispoziție a prezentei decizii-cadru nu ar trebui interpretată ca interzicând refuzul recunoașterii unei hotărâri judecătorești și/sau refuzul supravegherii unei măsuri de probațiune sau a unei sancțiuni alternative în cazul în care există motive obiective de a se considera că măsura de probațiune sau sancțiunea alternativă a fost aplicată pentru a pedepsi o persoană din motive legate de sexul, rasa, religia, originea etnică, cetățenia, limba, opiniile politice sau orientarea sa sexuală sau că această persoană ar putea fi dezavantajată din unul dintre aceste motive.
- (6) Prezenta decizie-cadru nu ar trebui să împiedice un stat membru să aplice normele sale constituționale privind dreptul la un proces echitabil, libertatea de asociere, libertatea presei, libertatea de exprimare în alte mijloace de informare în masă și libertatea convingerilor religioase.
- (7) Dispozițiile prezentei decizii-cadru ar trebui să fie aplicate în conformitate cu dreptul cetățenilor Uniunii la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre, în conformitate cu articolul 18 din Tratatul de instituire a Comunității Europene.
- (8) Recunoașterea reciprocă și supravegherea condamnărilor cu suspendare, a condamnărilor cu amânarea aplicării pedepsei, a sancțiunilor alternative și a deciziilor privind liberarea condiționată au drept scop sporirea șanselor de reintegrare socială a persoanei condamnate, permițându-i acesteia să își păstreze legăturile familiale, lingvistice, culturale și de altă natură, dar și îmbunătățirea monitorizării respectării măsurilor de probațiune și a sancțiunilor alternative, cu scopul de a preveni recidiva, acordând astfel o atenție cuvenită protecției victimelor și a publicului larg.
- (9) Există mai multe tipuri de măsuri de probațiune și sancțiuni alternative care sunt comune statelor membre și pe care toate aceste state membre sunt dispuse, în principiu, să le supravegheze. Supravegherea acestor tipuri de măsuri și sancțiuni ar trebui să fie obligatorie, cu anumite excepții prevăzute în prezenta decizie-cadru. Statele membre pot declara că, în plus, sunt dispuse să supravegheze alte tipuri de măsuri de probațiune sau/și alte tipuri de sancțiuni alternative.
- (10) Măsurile de probațiune și sancțiunile alternative care trebuie, în principiu, supravegheate în mod obligatoriu, cuprind, printre altele, dispoziții privind comportamentul (cum ar fi obligația de a înceta consumul de alcool), reședința (cum ar fi obligația de schimbare a reședinței pentru cauze de violență domestică), educația și formarea (cum ar fi obligația de a urma „ore de conducere sigură”), activitățile din timpul liber (cum ar fi obligația de a înceta practicarea unui anumit sport sau participarea la acesta) și limitări privind modalitățile de desfășurare a unei activități profesionale (cum ar fi obligația de a căuta o activitate profesională într-un alt mediu de lucru; această obligație nu include supravegherea respectării pierderii dreptului de exercitare a profesiei care decurge din sancțiunea respectivă).
- (11) După caz, s-ar putea recurge la monitorizarea electronică în vederea supravegherii măsurilor de probațiune sau a sancțiunilor alternative, în conformitate cu procedurile și normele de drept național.
- (12) Statul membru în care persoana în cauză a fost condamnată poate transmite statului membru unde persoana condamnată își are reședința legală obișnuită o hotărâre judecătorească și, după caz, o decizie de probațiune, în vederea recunoașterii acestora și a supravegherii măsurilor de probațiune sau a sancțiunilor alternative prevăzute de respectiva hotărâre sau decizie.
- (13) Decizia privitoare la transmiterea hotărârii judecătorești și, după caz, a deciziei de probațiune către un alt stat membru ar trebui să fie adoptată în fiecare caz individual în parte de către autoritatea competentă a statului de condamnare, ținându-se seama, printre altele, de declarațiile făcute în conformitate cu articolul 5 alineatul (4), articolul 10 alineatul (4) și articolul 14 alineatul (3).
- (14) Hotărârea judecătorească și, după caz, decizia de probațiune pot fi transmise, de asemenea, altui stat membru decât cel pe teritoriul căruia persoana condamnată își are reședința, dacă autoritatea competentă din statul de executare respectiv, ținând seama de condițiile prezentate în declarația relevantă făcută de respectivul stat în conformitate cu prezenta decizie-cadru, aprobă o astfel de transmitere. Aprobarea de transmitere se poate da în special în vederea reabilitării sociale în cazul în care persoana condamnată, fără a-și pierde dreptul de ședere, intenționează să se mute în alt stat membru deoarece a obținut un contract de muncă, dacă persoana respectivă este un membru de familie al unui rezident legal obișnuit pe teritoriul respectivului stat membru sau dacă persoana respectivă are intenția de a urma studii sau o formare profesională în respectivul stat membru, în conformitate cu dreptul comunitar.
- (15) Statele membre ar trebui să aplice propria legislație națională și propriile proceduri de recunoaștere a unei hotărâri judecătorești și, după caz, a unei decizii de probațiune. În cazul unei condamnări cu amânarea aplicării pedepsei sau al unei sancțiuni alternative, atunci când hotărârea judecătorească nu prevede

o pedeapsă cu închisoarea sau o măsură privată de libertate care trebuie executată în caz de nerespectare a obligațiilor sau a instrucțiunilor respective, acest lucru ar putea implica faptul că statele membre care au făcut declarația relevantă în conformitate cu prezenta decizie-cadru atunci când au luat decizia de recunoaștere sunt de acord să supravegheze măsurile de probațiune sau sancțiunile alternative respective și nu își asumă altă responsabilitate decât aceea de a lua deciziile ulterioare privind modificarea obligațiilor sau a instrucțiunilor cuprinse în măsura de probațiune sau în sancțiunea alternativă sau a duratei termenului de încercare. Prin urmare, în astfel de cazuri, recunoașterea are numai efectul de a permite statului de executare să adopte aceste tipuri de decizii ulterioare.

- (16) Un stat membru poate refuza să recunoască o hotărâre judecătorească și, după caz, o decizie de probațiune, dacă hotărârea în cauză a fost pronunțată împotriva unei persoane care nu a fost găsită vinovată, ca în cazul unei persoane suferind de o boală psihică, iar hotărârea judecătorească sau, după caz, decizia de probațiune prevede un tratament medical/terapeutic pe care statul de executare nu îl poate supraveghea cu privire la aceste persoane în temeiul legislației sale naționale.
- (17) Motivul de refuz legat de teritorialitate ar trebui aplicat numai în cazuri excepționale și în vederea unei cooperări pe cât de extinse posibil în temeiul dispozițiilor prezentei decizii-cadru, ținând cont de obiectivele acesteia. Orice decizie de aplicare a acestui motiv de refuz ar trebui să se întemeieze pe o analiză de la caz la caz și pe consultări între autoritățile competente ale statului de condamnare și ale statului de executare.
- (18) În cazul în care măsurile de probațiune sau sancțiunile alternative includ activități prestate în folosul comunității, statul de executare ar trebui să aibă dreptul de a refuza recunoașterea hotărârii judecătorești și, după caz, a deciziei de probațiune, dacă activitățile prestate în folosul comunității ar fi efectuate în mod normal în mai puțin de șase luni.
- (19) Modelul certificatului este redactat într-un asemenea mod încât elementele esențiale ale hotărârii judecătorești și, după caz, ale deciziei de probațiune sunt incluse în certificat, care ar trebui să fie tradus în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului de executare. Certificatul ar trebui să sprijine autoritățile competente din statul de executare în luarea deciziilor în temeiul prezentei decizii-cadru, inclusiv a deciziilor privind recunoașterea și asumarea responsabilității de supraveghere a măsurilor de probațiune și a sancțiunilor alternative, a deciziilor privind adaptarea măsurilor de probațiune și a sancțiunilor alternative, precum și a deci-

ziilor ulterioare luate în special în cazuri de nerespectare a unei măsuri de probațiune sau a unei sancțiuni alternative.

- (20) În sensul principiului recunoașterii reciproce, pe care se întemeiază prezenta decizie-cadru, statele membre de condamnare și de executare ar trebui să promoveze contactele directe între autoritățile lor competente la aplicarea prezentei decizii-cadru.
- (21) Toate statele membre ar trebui să se asigure că persoanele condamnate, cu privire la care sunt adoptate decizii în temeiul prezentei decizii-cadru, beneficiază de o serie de drepturi legale și de căi de atac în conformitate cu legislația lor națională, indiferent dacă autoritățile competente desemnate pentru adoptarea de decizii în temeiul prezentei decizii-cadru sunt sau nu de natură judiciară.
- (22) Toate deciziile ulterioare privitoare la o condamnare cu suspendare, la o condamnare cu amânarea aplicării pedepsei sau la o sancțiune alternativă care au drept rezultat aplicarea unei pedepse cu închisoarea sau a unei măsuri privative de libertate ar trebui să fie adoptate de către o autoritate judiciară.
- (23) Întrucât toate statele membre au ratificat Convenția Consiliului European din 28 ianuarie 1981 pentru protecția persoanelor privind prelucrarea automată a datelor personale, datele personale prelucrate în cadrul punerii în aplicare a prezentei decizii-cadru ar trebui să fie protejate în conformitate cu principiile stabilite în respectiva convenție.
- (24) Întrucât obiectivele prezentei decizii-cadru, și anume facilitarea reabilitării sociale a persoanelor condamnate, îmbunătățirea protecției victimelor și a publicului general și facilitarea aplicării de măsuri de probațiune și sancțiuni alternative adecvate în cazul infractorilor care nu locuiesc în statul de condamnare, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre având în vedere natura transfrontalieră a situațiilor implicate și, prin urmare, datorită dimensiunii acțiunii, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul de instituire a Comunității Europene și cum este aplicat prin articolul 2 paragraful al doilea din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, prezenta decizie-cadru nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE-CADRU:

Articolul 2

Articolul 1

Definiții**Obiectivele și domeniul de aplicare**

(1) Prezenta decizie-cadru are ca obiectiv facilitarea reabilitării sociale a persoanelor condamnate, îmbunătățirea protecției victimelor și a publicului larg, precum și facilitarea aplicării unor măsuri de probațiune și sancțiuni alternative adecvate în cazul infractorilor care nu locuiesc în statul de condamnare. În vederea realizării acestor obiective, prezenta decizie-cadru stabilește norme în conformitate cu care un stat membru, altul decât statul membru în care persoana în cauză a fost condamnată, recunoaște hotărârile judecătorești și, după caz, deciziile de probațiune și supraveghează măsurile de probațiune aplicate în temeiul unei hotărâri judecătorești, sau sancțiunile alternative prevăzute de o astfel de hotărâre judecătorească, și ia toate celelalte decizii privind hotărârea judecătorească în cauză, cu excepția cazului în care se prevede altfel prin prezenta decizie-cadru.

(2) Prezenta decizie-cadru se aplică numai în ceea ce privește:

- (a) recunoașterea hotărârilor judecătorești și, după caz, a deciziilor de probațiune;
- (b) transferul responsabilității supravegherii măsurilor de probațiune și a sancțiunilor alternative;
- (c) toate celelalte decizii legate de cele de la literele (a) și (b),

astfel cum sunt descrise și prevăzute în prezenta decizie-cadru.

(3) Prezenta decizie-cadru nu se aplică în ceea ce privește:

- (a) executarea hotărârilor judecătorești în materie penală prin care sunt aplicate pedepse cu închisoarea sau măsuri privative de libertate care intră în domeniul de aplicare a Deciziei-cadru 2008/909/JAI;
- (b) recunoașterea și executarea sancțiunilor financiare și a ordinelor de confiscare care sunt reglementate de Decizia-cadru 2005/214/JAI a Consiliului din 24 februarie 2005 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce a sancțiunilor financiare ⁽¹⁾ și de Decizia-cadru 2006/783/JAI a Consiliului din 6 octombrie 2006 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce a ordinelor de confiscare ⁽²⁾.

(4) Prezenta decizie-cadru nu are ca efect modificarea obligației de respectare a drepturilor fundamentale și a principiilor fundamentale de drept, astfel cum sunt consacrate la articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană.

În sensul prezentei decizii-cadru:

1. „hotărâre judecătorească” înseamnă orice hotărâre judecătorească definitivă sau ordin pronunțat de o instanță judecătorească din statul de condamnare, prin care se stabilește că o persoană fizică a comis o infracțiune și i se aplică:

- (a) o pedeapsă cu închisoarea sau orice măsură privativă de libertate, în cazul în care o decizie de liberare condiționată a fost pronunțată în temeiul respectivei hotărâri judecătorești sau printr-o decizie ulterioară de probațiune;
- (b) o condamnare cu suspendare;
- (c) o condamnare cu amânarea aplicării pedepsei;
- (d) o sancțiune alternativă;

2. „condamnare cu suspendare” înseamnă o pedeapsă cu închisoarea sau o măsură privativă de libertate a cărei executare este suspendată condiționat, integral sau parțial, în momentul pronunțării sentinței, prin impunerea uneia sau a mai multor măsuri de probațiune. Astfel de măsuri de probațiune pot fi incluse în hotărârea judecătorească sau stabilite printr-o decizie separată de probațiune adoptată de o autoritate competentă;

3. „condamnare cu amânarea aplicării pedepsei” înseamnă o hotărâre judecătorească conform căreia aplicarea unei pedepse a fost amânată condiționat, prin impunerea uneia sau a mai multor măsuri de probațiune, sau în care una sau mai multe măsuri de probațiune sunt impuse în locul unei pedepse cu închisoarea sau al unei măsuri privative de libertate. Astfel de măsuri de probațiune pot fi incluse în hotărârea judecătorească sau stabilite printr-o decizie separată de probațiune adoptată de o autoritate competentă;

4. „sancțiune alternativă” înseamnă o sancțiune care nu constă într-o pedeapsă cu închisoarea, într-o măsură privativă de libertate sau într-o sancțiune financiară și care presupune o obligație sau o măsură de constrângere;

5. „decizie de probațiune” înseamnă o hotărâre judecătorească sau o decizie definitivă a unei autorități competente a statului de condamnare pronunțată în temeiul unei asemenea hotărâri judecătorești:

- (i) care acordă o liberare condiționată; sau
- (ii) care impune măsuri de probațiune;

⁽¹⁾ JO L 76, 22.3.2005, p. 16.

⁽²⁾ JO L 328, 24.11.2006, p. 59.

6. „liberare condiționată” înseamnă o decizie definitivă pronunțată de către o autoritate competentă sau care decurge din normele de drept intern privind liberarea înainte de termen a unei persoane condamnate după executarea parțială a pedepsei cu închisoarea sau a unei măsuri privative de libertate prin impunerea uneia sau a mai multor măsuri de probațiune;
7. „măsuri de probațiune” înseamnă obligații și măsuri de constrângere impuse de o autoritate competentă unei persoane fizice, în conformitate cu legislația națională a statului de condamnare, în legătură cu o condamnare cu suspendare, o condamnare cu amânarea aplicării pedepsei sau o liberare condiționată;
8. „stat de condamnare” înseamnă statul membru în care este pronunțată o hotărâre judecătorească;
9. „stat de executare” înseamnă statul membru în care sunt supravegheate măsurile de probațiune și sancțiunile alternative în urma unei decizii în conformitate cu articolul 8.
- (b) obligației de a nu intra în anumite localități, locuri sau zone definite din statul de condamnare sau statul de executare;
- (c) obligației conținând limitări în ceea ce privește părăsirea teritoriului statului de executare;
- (d) dispozițiilor privind comportamentul, reședința, educația și formarea, activitățile din timpul liber sau conținând limitări privind modalitățile de desfășurare a unei activități profesionale;
- (e) obligației de a se prezenta la date stabilite în fața unei anumite autorități;
- (f) obligației de a evita contactul cu anumite persoane;
- (g) obligației de a evita contactul cu anumite obiecte, care au fost utilizate sau ar putea fi utilizate de către persoana condamnată în scopul comiterii unei fapte penale;

Articolul 3

Desemnarea autorităților competente

(1) Fiecare stat membru informează Secretariatul General al Consiliului cu privire la autoritatea sau autoritățile care, în temeiul legislației sale naționale, sunt competente să acționeze în conformitate cu prezenta decizie-cadru în cazul în care respectivul stat membru reprezintă statul de condamnare sau statul de executare.

(2) Statele membre pot desemna autorități care nu sunt de natură judiciară ca fiind autoritățile competente pentru luarea deciziilor în temeiul prezentei decizii-cadru, cu condiția ca aceste autorități să aibă competența de a lua decizii de natură similară în conformitate cu procedurile și normele de drept intern.

(3) În cazul în care o decizie în temeiul articolului 14 alineatul (1) litera (b) sau (c) este luată de către o autoritate competentă alta decât o instanță judecătorească, statele membre se asigură că această decizie poate fi revizuită de către o instanță judecătorească sau de un alt organism independent cu rol similar la cererea persoanei vizate.

(4) Secretariatul General al Consiliului pune informațiile primite la dispoziția tuturor statelor membre și a Comisiei.

Articolul 4

Tipuri de măsuri de probațiune și sancțiuni alternative

(1) Prezenta decizie-cadru se aplică următoarelor măsuri de probațiune sau sancțiuni alternative:

- (a) obligației persoanei condamnate de a informa o anumită autoritate cu privire la orice schimbare a reședinței sau a locului de muncă;

(h) obligației de a repara din punct de vedere financiar prejudiciul cauzat de infracțiune și/sau obligației de a furniza o dovadă a îndeplinirii acestei obligații;

(i) obligației de a presta activități în folosul comunității;

(j) obligației de a coopera cu un agent de supraveghere (consilier de probațiune) sau cu un reprezentant al unui serviciu social care are responsabilități în ceea ce privește persoanele condamnate;

(k) obligației de a urma un tratament terapeutic sau de dezin-toxicare.

(2) La punerea în aplicare a prezentei decizii-cadru, fiecare stat membru informează Secretariatul General al Consiliului cu privire la măsurile de probațiune și la sancțiunile alternative pe care este pregătit să le supravegheze, pe lângă cele menționate la alineatul (1). Secretariatul General al Consiliului pune informațiile primite la dispoziția tuturor statelor membre și a Comisiei.

Articolul 5

Criteria pentru transmiterea unei hotărâri judecătorești și, după caz, a unei decizii de suspendare condiționată a executării pedepsei

(1) Autoritatea competentă din statul de condamnare poate transmite o hotărâre judecătorească și, după caz, o decizie de probațiune autorității competente din statul membru în care persoana condamnată își are reședința legală obișnuită, în cazul în care persoana condamnată s-a întors sau intenționează să se întoarcă în statul respectiv.

(2) O autoritate competentă a statului de condamnare poate transmite, la cererea persoanei condamnate, hotărârea judecătorească și, după caz, decizia de probațiune unei autorități competente a unui stat membru altul decât cel în care persoana condamnată își are reședința legală obișnuită, cu condiția ca cea din urmă autoritate să fie de acord cu această transmitere.

(3) La punerea în aplicare a prezentei decizii-cadru, statele membre decid în ce condiții autoritățile lor competente pot accepta transmiterea hotărârii judecătorești și, după caz, a deciziei de probațiune în temeiul alineatului (2).

(4) Fiecare stat membru adresează o declarație Secretariatului General al Consiliului cu privire la determinarea efectuată în temeiul alineatului (3). Statele membre pot modifica această declarație în orice moment. Secretariatul General pune informațiile primite la dispoziția tuturor statelor membre și a Comisiei.

Articolul 6

Procedura de transmitere a hotărârii judecătorești și, după caz, a deciziei de probațiune

(1) Atunci când transmite o hotărâre judecătorească și, după caz, o decizie de probațiune unui alt stat membru, în aplicarea articolului 5 alineatul (1) sau (2), autoritatea competentă din statul de condamnare se asigură că aceasta este însoțită de un certificat, al cărui formular standard este prezentat în anexa I.

(2) Hotărârea judecătorească și, după caz, decizia de probațiune, împreună cu certificatul menționat la alineatul (1), sunt transmise de autoritatea competentă a statului de condamnare direct autorității competente a statului de executare prin orice mijloace care produc un înscris, în condiții care permit statului de executare să stabilească autenticitatea acestora. Hotărârea judecătorească și decizia de probațiune în original sau în copie legalizată, precum și certificatul în original se înaintează autorității competente a statului de executare, în cazul în care acesta solicită acest lucru. Toate comunicările oficiale se fac, de asemenea, în mod direct între respectivele autorități competente.

(3) Certificatul menționat la alineatul (1) trebuie să fie semnat, iar conținutul său certificat drept conform cu realitatea de către autoritatea competentă a statului de condamnare.

(4) Pe lângă măsurile și sancțiunile prevăzute la articolul 4 alineatul (1), certificatul menționat la alineatul (1) din prezentul

articol include numai măsurile sau sancțiunile notificate de statul de executare în conformitate cu articolul 4 alineatul (2).

(5) Autoritatea competentă a statului de condamnare transmite hotărârea judecătorească și, după caz, decizia de probațiune, împreună cu certificatul menționat la alineatul (1), unui singur stat de executare o dată.

(6) În cazul în care autoritatea competentă a statului de executare nu este cunoscută autorității competente a statului de condamnare, aceasta din urmă efectuează toate cercetările necesare, inclusiv prin intermediul punctelor de contact ale Rețelei Judiciare Europene create prin Acțiunea comună 98/428/JAI a Consiliului din 29 iunie 1998⁽¹⁾, pentru a obține informațiile din partea statului de executare.

(7) În cazul în care o autoritate a statului de executare care primește o hotărâre judecătorească și, după caz, o decizie de probațiune, împreună cu certificatul menționat la alineatul (1), nu are competența de a recunoaște valabilitatea acesteia și de a lua măsurile necesare pentru supravegherea măsurilor de probațiune sau a sancțiunilor alternative, autoritatea respectivă transmite din oficiu hotărârea în cauză autorității competente și informează fără întârziere autoritatea competentă a statului de condamnare în consecință, prin orice mijloace care produc un înscris.

Articolul 7

Consecințe pentru statul de condamnare

(1) De îndată ce autoritatea competentă a statului de executare recunoaște hotărârea judecătorească și, după caz, decizia de probațiune care i-a fost transmisă și informează autoritatea competentă a statului de condamnare cu privire la o astfel de recunoaștere, statul de condamnare nu mai deține competența în ceea ce privește supravegherea măsurilor de probațiune sau a sancțiunilor alternative impuse și nici nu mai poate lua măsurile ulterioare prevăzute la articolul 14 alineatul (1).

(2) Competența menționată la alineatul (1) îi revine statului de condamnare:

(a) de îndată ce autoritatea competentă a notificat autoritatea competentă din statul de executare cu privire la retragerea certificatului menționat la articolul 6 alineatul (1), în temeiul articolului 9 alineatul (4);

(b) în cazurile prevăzute la articolul 14 alineatul (3) coroborat cu articolul 14 alineatul (5); și

(c) în cazurile prevăzute la articolul 20.

⁽¹⁾ JO L 191, 7.7.1998, p. 4.

*Articolul 8***Decizia statului de executare**

(1) Autoritatea competentă a statului de executare recunoaște hotărârea judecătorească și, după caz, decizia de probațiune transmisă în conformitate cu articolul 5 și respectând procedura prevăzută la articolul 6 și adoptă, de îndată, toate măsurile necesare pentru supravegherea măsurilor de probațiune sau a sancțiunilor alternative, cu excepția cazului în care decide să invoce unul dintre motivele de refuz al recunoașterii și al supravegherii prevăzute la articolul 11.

(2) Autoritatea competentă a statului de executare poate amâna decizia privind recunoașterea hotărârii judecătorești și, după caz, a deciziei de probațiune, în cazul în care certificatul menționat la articolul 6 alineatul (1) este incomplet sau nu corespunde în mod evident hotărârii judecătorești sau, după caz, deciziei de probațiune, până la stabilirea unui termen rezonabil care să permită completarea sau corectarea certificatului.

*Articolul 9***Adaptarea măsurilor de probațiune sau a pedepselor alternative**

(1) În cazul în care natura sau durata măsurii de probațiune sau ale sancțiunii alternative relevante, sau durata termenului de încercare sunt incompatibile cu legislația statului de executare, autoritatea competentă a statului respectiv le poate adapta în conformitate cu natura și durata măsurilor de probațiune și ale sancțiunilor alternative sau cu durata termenului de încercare care se aplică în conformitate cu legea statului de executare pentru infracțiuni echivalente. Măsura de probațiune adaptată, pedeapsa alternativă sau durata termenului de încercare corespund, pe cât posibil, celor stabilite în statul de condamnare.

(2) În cazul în care măsura de probațiune, sancțiunea alternativă sau termenul de încercare au fost adaptate deoarece durata acestora depășea durata maximă prevăzută de legea statului de executare, durata măsurii de probațiune adaptate, a sancțiunii alternative adaptate sau a termenului de încercare adaptat nu este inferioară duratei maxime prevăzute pentru infracțiuni echivalente de legea statului de executare.

(3) Măsura de probațiune adaptată, sancțiunea alternativă sau termenul de încercare nu sunt mai severe sau de o durată superioară în raport cu măsura de probațiune, sancțiunea alternativă sau termenul de încercare impus inițial.

(4) În urma primirii informațiilor menționate la articolul 16 alineatul (2) sau la articolul 18 alineatul (5), autoritatea competentă a statului de condamnare poate decide să retragă certificatul menționat la articolul 6 alineatul (1) cu condiția ca statul de executare să nu fi început încă supravegherea. În astfel

de cazuri, decizia este luată și este comunicată cât mai curând cu putință, în termen de zece zile de la primirea informațiilor.

*Articolul 10***Dubla incriminare**

(1) Următoarele infracțiuni, în cazul în care sunt pasibile, în statul de condamnare, de o pedeapsă cu închisoarea sau o măsură privativă de libertate cu o durată maximă de cel puțin trei ani, astfel cum sunt definite de legislația statului de condamnare, conduc, în termenii prezentei decizii-cadru și fără verificarea dublei incriminări a faptei, la recunoașterea hotărârii judecătorești și, după caz, a deciziei de probațiune și la supravegherea măsurilor de probațiune și a sancțiunilor alternative:

- participarea la un grup infracțional organizat;
- terorismul;
- traficul de ființe umane;
- exploatarea sexuală a copiilor și pornografia infantilă;
- traficul ilicit de substanțe narcotice și substanțe psihotrope;
- traficul ilicit de arme, muniții și explozive;
- corupția;
- fraudă, inclusiv cea care aduce atingere intereselor financiare ale Comunităților Europene în sensul Convenției din 26 iulie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene ⁽¹⁾;
- spălarea banilor proveniți din săvârșirea de infracțiuni;
- falsificarea de bani, inclusiv a monedei euro;
- criminalitatea informatică;
- infracțiunile de mediu, inclusiv traficul ilicit de specii animale pe cale de dispariție și traficul ilicit de specii și soiuri de plante pe cale de dispariție;
- facilitarea intrării și a șederii ilegale;
- omuciderea, vătămarea corporală gravă;
- traficul ilicit de organe și țesuturi umane;

⁽¹⁾ JO C 316, 27.11.1995, p. 49.

- răpirea, lipsirea de libertate în mod ilegal și luarea de ostateci;
- rasismul și xenofobia;
- jafurile organizate sau armate;
- traficul ilicit de bunuri culturale, inclusiv de antichități și opere de artă;
- înșelăciunea;
- deturnarea de fonduri;
- contrafacerea de produse și pirateria;
- falsificarea documentelor administrative și uzul de fals;
- falsificarea de monede sau alte valori;
- trafic ilicit de substanțe hormonale și alți factori de creștere;
- traficul ilicit de materiale nucleare sau radioactive;
- traficul de vehicule furate;
- violul;
- incendierea voluntară;
- infracțiunile de competența Curții Penale Internaționale;
- sechestrarea ilegală de aeronave/nave;
- sabotajul.

(2) Consiliul poate decide în orice moment să adauge alte categorii de infracțiuni pe lista prevăzută la alineatul (1) din prezentul articol, hotărând în unanimitate, în urma consultării Parlamentului European în condițiile prevăzute la articolul 39 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană. Consiliul examinează, ținând seama de raportul care i-a fost prezentat în conformitate cu articolul 26 alineatul (1) din prezenta decizie-cadru, dacă lista trebuie extinsă sau modificată.

(3) Pentru alte infracțiuni decât cele aflate sub incidența alineatului (1), statul de executare poate supune recunoașterea hotărârii judecătorești și, după caz, a deciziei de probațiune și supravegherea măsurilor de probațiune și a sancțiunilor alternative condiției ca hotărârea să privească fapte care constituie

infracțiuni și în temeiul legii statului de executare, indiferent de elementele constitutive ale acesteia și de definiția sa.

(4) La adoptarea prezentei decizii-cadru sau ulterior, orice stat membru poate să notifice o declarație Secretariatului General al Consiliului prin care să declare că nu va aplica dispozițiile alineatului (1). Orice astfel de declarație poate fi retrasă în orice moment. Astfel de declarații sau retrageri de declarații se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 11

Motive de refuz al recunoașterii și al supravegherii

(1) Autoritatea competentă a statului de executare poate refuza recunoașterea hotărârii judecătorești sau, după caz, a deciziei de probațiune și asumarea responsabilității de supraveghere a măsurilor de probațiune sau a sancțiunilor alternative dacă:

- (a) certificatul menționat la articolul 6 alineatul (1) este incomplet sau nu corespunde în mod vădit hotărârii judecătorești sau deciziei de suspendare condiționată a executării pedepsei și nu a fost completat sau corectat într-un termen rezonabil stabilit de către autoritatea competentă a statului de executare;
- (b) nu sunt îndeplinite criteriile prevăzute la articolul 5 alineatul (1), la articolul 5 alineatul (2) sau la articolul 6 alineatul (4);
- (c) recunoașterea hotărârii judecătorești și asumarea responsabilității de supraveghere a măsurilor de probațiune și a sancțiunilor alternative ar contraveni principiului *ne bis in idem*;
- (d) în unul dintre cazurile menționate la articolul 10 alineatul (3) și, în cazul în care statul de executare a făcut o declarație în temeiul articolului 10 alineatul (4), într-una dintre situațiile menționate la articolul 10 alineatul (1), hotărârea judecătorească se referă la fapte care nu ar constitui o infracțiune în temeiul legii statului de executare. Cu toate acestea, în materie fiscală, vamală și de schimb valutar, executarea hotărârii judecătorești sau, după caz, a deciziei de probațiune nu poate fi refuzată pe motiv că legea statului de executare nu impune același tip de impozite sau taxe sau nu conține dispoziții de același tip în materie fiscală, vamală și de schimb valutar ca și legea statului de condamnare;
- (e) executarea pedepsei este prescrisă în conformitate cu legea statului de executare și se referă la o faptă care ține de competența statului respectiv, în temeiul legislației sale naționale;
- (f) imunitatea conferită de legea statului de executare împiedică supravegherea măsurilor de probațiune sau a sancțiunilor alternative;

- (g) în temeiul legii statului de executare, persoana condamnată nu răspunde penal din cauza vârstei sale pentru fapta cu privire la care a fost pronunțată hotărârea judecătorească;
- (h) hotărârea judecătorească a fost pronunțată *in absentia*, cu excepția cazului în care certificatul atestă faptul că persoana a fost citată personal sau informată prin intermediul unui reprezentant competent, în conformitate cu legislația națională a statului de condamnare, cu privire la data și locul audierii care a dus la pronunțarea hotărârii judecătorești *in absentia* sau faptul că persoana respectivă a declarat unei autorități competente că nu contestă cauza;
- (i) hotărârea judecătorească sau, după caz, decizia de probațiune prevede un tratament medical/terapeutic pe care, fără a aduce atingere articolului 9, statul de executare nu îl poate supraveghea având în vedere sistemul său juridic sau de sănătate;
- (j) durata măsurii de probațiune sau a sancțiunii alternative este mai mică de șase luni; sau
- (k) hotărârea judecătorească se referă la infracțiuni care, în conformitate cu legea statului de executare, sunt considerate a fi fost comise în întregime sau într-o măsură semnificativă pe teritoriul acestuia sau într-un loc echivalent cu teritoriul acestuia.

(2) Orice decizie luată în temeiul alineatului (1) litera (k) referitoare la infracțiuni comise parțial pe teritoriul statului de executare sau într-un loc echivalent cu teritoriul acestuia se ia de către autoritatea competentă a statului de executare numai în situații excepționale și de la caz la caz, luându-se în considerare circumstanțele specifice cazului, în special măsura în care faptele respective au fost sau nu comise în mod semnificativ în statul de condamnare.

(3) În cazurile prevăzute la alineatul (1) literele (a), (b), (c), (h), (i), (j) și (k), înainte să decidă asupra refuzului de a recunoaște hotărârea judecătorească sau, după caz, decizia de probațiune și de a-și asuma responsabilitatea de supraveghere a măsurilor de probațiune și a pedepselor alternative, autoritatea competentă a statului de executare comunică prin mijloace adecvate cu autoritatea competentă a statului de condamnare și, dacă este necesar, solicită acesteia din urmă să furnizeze fără întârziere toate informațiile suplimentare necesare.

(4) În cazul în care autoritatea competentă a statului de executare decide să invoce un motiv de refuz prevăzut la alineatul (1) din prezentul articol, în special motivele prevăzute la alineatul (1) litera (d) sau (k), aceasta poate totuși să decidă, de comun acord cu autoritatea competentă a statului de condamnare, să supravegheze măsurile de probațiune sau sancțiunile alternative aplicate prin hotărârea judecătorească și, după caz, decizia de probațiune care i-a fost transmisă, fără a-și

asuma răspunderea luării nici uneia dintre deciziile menționate la articolul 14 alineatul (1) literele (a), (b) și (c).

Articolul 12

Termenul

(1) Autoritatea competentă a statului de executare decide cât mai repede posibil și în termen de 60 de zile de la primirea hotărârii judecătorești și, după caz, a deciziei de probațiune, împreună cu certificatul menționat la articolul 6 alineatul (1), dacă recunoaște sau nu hotărârea judecătorească și, după caz, decizia de probațiune și dacă își asumă responsabilitatea de supraveghere a măsurilor de probațiune sau a sancțiunilor alternative. Aceasta informează de îndată autoritatea competentă a statului de condamnare, prin orice mijloace care produc un înscris, cu privire la decizia sa.

(2) În cazul în care, în împrejurări excepționale, autoritatea competentă a statului de executare se află în imposibilitatea de a respecta termenul prevăzut la alineatul (1), aceasta informează de îndată autoritatea competentă a statului de condamnare prin orice mijloace, motivând întârzierea și precizând timpul estimat necesar în vederea luării unei decizii definitive.

Articolul 13

Legea aplicabilă

(1) Supravegherea și aplicarea măsurilor de probațiune și a sancțiunilor alternative sunt reglementate de legea statului de executare.

(2) Autoritatea competentă a statului de executare poate supraveghea obligația menționată la articolul 4 alineatul (1) litera (h) solicitând persoanei condamnate să furnizeze o dovadă a îndeplinii obligației de a repara prejudiciul cauzat de infracțiune.

Articolul 14

Competența privind toate deciziile ulterioare și legea aplicabilă

(1) Autoritatea competentă a statului de executare este competentă să ia toate deciziile ulterioare cu privire la o condamnare cu suspendare, o liberare condiționată, o condamnare cu amânarea aplicării pedepsei sau o sancțiune alternativă, în special în situația nerespectării unei măsuri de probațiune sau a unei sancțiuni alternative sau dacă persoana condamnată comite o nouă infracțiune.

Printre astfel de decizii ulterioare se numără, în special:

- (a) modificarea obligațiilor sau a instrucțiunilor cuprinse în măsura de probațiune sau în sancțiunea alternativă, sau modificarea duratei termenului de încercare;

(b) revocarea suspendării executării hotărârii judecătorești sau a deciziei privind liberarea condiționată; și

(c) aplicarea unei pedepse cu închisoarea sau a unei măsuri privative de libertate în cazul unei pedepse alternative sau al unei condamnări cu amânarea executării pedepsei.

(2) Legea statului de executare se aplică în cazul deciziilor luate în conformitate cu alineatul (1) și în cazul tuturor consecințelor ulterioare ale hotărârii judecătorești, inclusiv în cazul executării și, dacă este necesar, al adaptării pedepsei cu închisoarea sau a altei măsuri privative de libertate.

(3) Fiecare stat membru poate declara, la adoptarea prezentei decizii-cadru sau la o dată ulterioară, că, în calitate de stat de executare, va refuza asumarea responsabilității prevăzute la alineatul (1) literele (b) și (c), în cazuri sau categorii de cazuri care urmează a fi prevăzute de statul membru respectiv, în special:

(a) în cazurile care privesc o sancțiune alternativă, atunci când hotărârea judecătorească nu implică o pedeapsă cu închisoarea sau o altă măsură privativă de libertate care trebuie executată în caz de nerespectare a obligațiilor sau a instrucțiunilor respective;

(b) în cazurile care privesc o condamnare cu amânarea aplicării pedepsei;

(c) în cazurile în care hotărârea judecătorească vizează acte care nu constituie infracțiuni în conformitate cu legislația statului de executare, indiferent de elementele constitutive și de definiția acesteia.

(4) Atunci când un stat membru utilizează posibilitățile prevăzute la alineatul (3), autoritatea competentă a statului de executare transferă din nou jurisdicția autorității competente a statului de condamnare în cazul nerespectării măsurii de probațiune sau a sancțiunii alternative, dacă autoritatea competentă din statul de executare consideră că este necesar să se adopte o decizie ulterioară prevăzută la alineatul (1) litera (b) sau (c).

(5) În cazurile prevăzute la alineatul (3) din prezentul articol, obligația de a recunoaște hotărârea judecătorească și, după caz, decizia de probațiune, precum și obligația de a întreprinde fără întârziere măsurile necesare pentru supravegherea măsurilor de probațiune și/sau a sancțiunilor alternative, astfel cum se menționează la articolul 8 alineatul (1), nu sunt afectate.

(6) Declarațiile menționate la alineatul (3) se fac sub forma unei notificări adresate Secretariatului General al Consiliului. Orice astfel de declarație poate fi retrasă în orice moment.

Declarațiile și retragerile declarațiilor menționate în prezentul articol se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 15

Consultări între autoritățile competente

Atunci când și ori de câte ori se consideră necesar, autoritățile competente din statul de condamnare și din statul de executare se pot consulta în scopul de a facilita aplicarea corectă și eficientă a prezentei decizii-cadru.

Articolul 16

Obligațiile autorităților care intervin în cazul în care competența pentru deciziile ulterioare revine statului de executare

(1) Autoritatea competentă a statului de executare informează de îndată autoritatea competentă a statului de condamnare, prin orice mijloace care produc un înscris, cu privire la toate deciziile referitoare la:

(a) modificarea măsurii de probațiune sau a sancțiunii alternative;

(b) revocarea suspendării executării hotărârii judecătorești sau revocarea deciziei privind liberarea condiționată;

(c) executarea unei pedepse cu închisoarea sau a unei măsuri privative de libertate ca urmare a nerespectării unei măsuri de probațiune sau a unei pedepse alternative;

(d) prescrierea măsurilor de probațiune sau a sancțiunii alternative.

(2) În cazul în care i se solicită acest lucru de către autoritatea competentă a statului de condamnare, autoritatea competentă a statului de executare o informează pe aceasta cu privire la durata maximă a privării de libertate prevăzută de legislația națională a statului de executare pentru infracțiunea cu privire la care s-a pronunțat hotărârea judecătorească și care ar putea fi impusă persoanei condamnate în cazul încălcării măsurilor de probațiune sau a sancțiunilor alternative. Această informație este furnizată imediat după primirea hotărârii judecătorești și, după caz, a deciziei de probațiune, împreună cu certificatul menționat la articolul 6 alineatul (1).

(3) Autoritatea competentă a statului de condamnare informează de îndată autoritatea competentă a statului de executare, prin orice mijloace care produc un înscris, cu privire la orice împrejurări sau constatări care, în opinia sa, ar putea conduce la pronunțarea uneia sau a mai multor decizii menționate la alineatul (1) litera (a), (b) sau (c).

Articolul 17

Obligațiile autorităților care intervin în cazul în care competența pentru deciziile ulterioare revine statului de condamnare

(1) În cazul în care autoritatea competentă a statului de condamnare este abilitată să se pronunțe cu privire la deciziile ulterioare prevăzute la articolul 14 alineatul (1), în temeiul aplicării articolului 14 alineatul (3), autoritatea competentă a statului de executare o notifică de îndată cu privire la:

(a) orice constatare care poate duce la revocarea suspendării executării hotărârii judecătorești sau la revocarea deciziei privind liberarea condiționată;

(b) orice constatare care poate duce la aplicarea unei pedepse cu închisoarea sau a unei măsuri privative de libertate;

(c) toate faptele și împrejurările suplimentare a căror transmitere este solicitată de către autoritatea competentă din statul de condamnare și care sunt esențiale pentru a-i permite acesteia să adopte decizii ulterioare, în conformitate cu legislația națională.

(2) Atunci când un stat membru utilizează posibilitatea prevăzută la articolul 11 alineatul (4), autoritatea competentă a statului respectiv informează autoritatea competentă a statului de condamnare în cazul nerespectării de către persoana condamnată a măsurii de probațiune sau a sancțiunii alternative.

(3) Notificarea constatărilor menționate la alineatul (1) literele (a) și (b) și la alineatul (2) se efectuează utilizând formularul standard prevăzut în anexa II. Notificarea faptelor și a împrejurărilor menționate la alineatul (1) litera (c) se efectuează prin orice mijloace care produc un înscris, inclusiv, atunci când este posibil, prin intermediul formularului prevăzut în anexa II.

(4) În cazul în care, în temeiul legislației statului de condamnare, persoanei condamnate trebuie să i se acorde dreptul la audiere în instanță înaintea pronunțării unei decizii cu privire la aplicarea unei pedepse, această cerință poate fi respectată urmând *mutatis mutandis* procedura prezentată în instrumentele de drept internațional sau comunitar care prevăd posibilitatea utilizării serviciile de videoconferință pentru audierea persoanelor.

(5) Autoritatea competentă a statului de condamnare informează de îndată autoritatea competentă a statului de executare, cu privire la toate deciziile referitoare la:

(a) revocarea suspendării executării hotărârii judecătorești sau revocarea deciziei privind liberarea condiționată;

(b) executarea pedepsei cu închisoarea sau a unei măsuri privative de libertate, în cazul în care hotărârea judecătorească include o astfel de măsură;

(c) aplicarea unei pedepse cu închisoarea sau a unei măsuri privative de libertate, în cazul în care hotărârea judecătorească nu include o astfel de măsură;

(d) prescrierea măsurii de probațiune sau a sancțiunii alternative.

Articolul 18

Informații transmise de statul de executare în toate situațiile

Autoritatea competentă a statului de executare informează de îndată autoritatea competentă a statului de condamnare, prin orice mijloace care lasă un înscris, cu privire la:

1. transmiterea hotărârii judecătorești și, după caz, a deciziei de probațiune, împreună cu certificatul menționat la articolul 6 alineatul (1), autorității competente care răspunde de recunoașterea acestora și de adoptarea măsurilor necesare pentru supravegherea măsurilor de probațiune sau a sancțiunilor alternative, în conformitate cu articolul 6 alineatul (7);

2. imposibilitatea practică de a supraveghea măsurile de probațiune sau sancțiunile alternative, din motivul că, după transmiterea hotărârii judecătorești și, după caz, a deciziei de probațiune, împreună cu certificatul menționat la articolul 6 alineatul (1), către statul de executare, persoana condamnată nu poate fi găsită pe teritoriul statului de executare, caz în care statul de executare nu are nicio obligație de a supraveghea măsurile de probațiune sau sancțiunile alternative;

3. decizia de a recunoaște hotărârea judecătorească și, după caz, decizia de probațiune și de a își asuma responsabilitatea pentru supravegherea măsurilor de probațiune sau a sancțiunilor alternative;

4. orice decizie de a nu recunoaște hotărârea judecătorească și, după caz, decizia de probațiune și de a refuza asumarea responsabilității pentru supravegherea măsurilor de probațiune sau a sancțiunilor alternative, în conformitate cu articolul 11, odată cu motivele care au stat la baza deciziei respective;

5. orice decizie de a adapta măsurile de probațiune sau sancțiunile alternative în conformitate cu articolul 9, odată cu motivele care au stat la baza deciziei respective;

6. orice decizie de amnistie sau grațiere care determină nesupravegherea măsurilor de probațiune sau a sancțiunilor alternative din motivele menționate la articolul 19 alineatul (1), după caz, odată cu motivele care au stat la baza deciziei respective.

*Articolul 19***Amnistia, grațierea, revizuirea hotărârii judecătorești**

(1) Amnistia sau grațierea pot fi acordate atât de statul de condamnare, cât și de statul de executare.

(2) Numai statul de condamnare poate decide în ceea ce privește solicitările de revizuire a hotărârii judecătorești aflate la baza măsurilor de probațiune sau a sancțiunilor alternative care trebuie supravegheate în temeiul prezentei decizii-cadru.

*Articolul 20***Limitele competenței statului de executare**

(1) În cazul în care persoana condamnată fuge din statul de executare sau nu mai are reședința legală obișnuită în statul respectiv, autoritatea competentă a statului de executare poate transfera înapoi autorității competente din statul de condamnare competența privind supravegherea măsurilor de probațiune sau a sancțiunilor alternative, precum și privind toate deciziile ulterioare referitoare la executarea hotărârii judecătorești.

(2) În cazul în care în statul de condamnare se desfășoară noi proceduri penale cu privire la persoana respectivă, autoritatea competentă a statului de condamnare poate solicita autorității competente a statului de executare să transfere înapoi competențele în ceea ce privește supravegherea măsurilor de probațiune și a sancțiunilor alternative, precum și în ceea ce privește deciziile ulterioare referitoare la executarea hotărârii judecătorești către autoritatea competentă din statul de condamnare. Într-un astfel de caz, autoritatea competentă a statului de executare poate transfera competența înapoi către autoritatea competentă a statului de condamnare.

(3) Atunci când, în aplicarea prezentului articol, competența este transferată înapoi către statul de condamnare, autoritatea competentă a statului respectiv preia competența în cauză. În vederea supravegherii ulterioare a măsurilor de probațiune sau a sancțiunilor alternative, autoritatea competentă a statului de condamnare ține seama de durata și de măsura în care au fost respectate măsurile de probațiune sau sancțiunile alternative în statul de executare, precum și de orice decizie luată de statul de executare în conformitate cu articolul 16 alineatul (1).

*Articolul 21***Limbile**

Certificatele menționate la articolul 6 alineatul (1) se traduc în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului de executare. Orice stat membru poate să indice, la adoptarea prezentei decizii-cadru sau ulterior, într-o declarație depusă la Secretariatul General al Consiliului, că va accepta o traducere într-o altă limbă sau mai multe limbi oficiale ale instituțiilor Uniunii Europene.

*Articolul 22***Cheltuieli**

Cheltuielile generate de aplicarea prezentei decizii-cadru sunt suportate de către statul de executare, cu excepția cheltuielilor contractate exclusiv pe teritoriul statului de condamnare.

*Articolul 23***Raportul cu alte acorduri și înțelegeri**

(1) Începând cu 6 decembrie 2011, prezenta decizie-cadru înlocuiește, în raporturile dintre statele membre, dispozițiile corespunzătoare din Convenția Consiliului Europei din 30 noiembrie 1964 privind supravegherea persoanelor condamnate condiționat sau liberate condiționat.

(2) Statele membre pot continua să aplice acordurile sau înțelegerile bilaterale sau multilaterale în vigoare după 6 decembrie 2008, în măsura în care acestea permit extinderea sau aprofundarea obiectivelor prezentei decizii-cadru și contribuie la o mai mare simplificare sau facilitare a procedurilor de supraveghere a măsurilor de probațiune și a sancțiunilor alternative.

(3) Statele membre pot încheia acorduri sau înțelegeri bilaterale sau multilaterale după 6 decembrie 2008, în măsura în care aceste acorduri sau înțelegeri permit extinderea sau aprofundarea dispozițiilor prezentei decizii-cadru și contribuie la o mai mare simplificare sau facilitare a procedurilor de supraveghere a măsurilor de probațiune și a sancțiunilor alternative.

(4) Până la 6 martie 2009, statele membre informează Consiliul și Comisia cu privire la acordurile sau înțelegerile existente menționate la alineatul (2), pe care doresc să continue să le aplice. De asemenea, statele membre informează Consiliul și Comisia cu privire la orice nou acord sau înțelegere, astfel cum sunt menționate la alineatul (3), în termen de trei luni de la data semnării acestora.

*Articolul 24***Aplicarea teritorială**

Prezenta decizie-cadru se aplică Gibraltarului.

*Articolul 25***Punerea în aplicare**

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se conforma dispozițiilor prezentei decizii-cadru până la 6 decembrie 2011.

(2) Statele membre transmit Secretariatului General al Consiliului și Comisiei textul dispozițiilor care transpun în legislația lor națională obligațiile care le revin în temeiul prezentei decizii-cadru.

Articolul 26

Reexaminarea

(1) Până la 6 decembrie 2014, Comisia întocmește un raport pe baza informațiilor primite din partea statelor membre în temeiul articolului 25 alineatul (2).

(2) Pe baza acestui raport, Consiliul evaluează:

(a) măsura în care statele membre au luat măsurile necesare pentru a se conforma prezentei decizii-cadru; și

(b) aplicarea prezentei decizii-cadru.

(3) Raportul este însoțit, după caz, de propuneri legislative.

Articolul 27

Intrarea în vigoare

Prezenta decizie-cadru intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 27 noiembrie 2008.

Pentru Consiliu

Președintele

M. ALLIOT-MARIE

ANEXA I

CERTIFICAT

menționat la articolul 6 din Decizia-cadru 2008/947/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce în cazul hotărârilor judecătorești și al deciziilor de probațiune în vederea supravegherii măsurilor de probațiune și a sancțiunilor alternative ⁽¹⁾

(a) Statul de condamnare:
Statul de executare:

(b) Instanța care a pronunțat hotărârea prin care se aplică o condamnare cu suspendare, o condamnare cu amânarea aplicării pedepsei sau o sancțiune alternativă:
Denumirea oficială:
Vă rugăm să precizați dacă informațiile suplimentare cu privire la hotărârea judecătorească au fost obținute prin intermediul:
 instanței sus-menționate
 autorității centrale; în cazul în care ați bifat această casetă, vă rugăm să specificați denumirea respectivei autorități centrale:
 altei autorități competente; în cazul în care ați bifat această casetă, vă rugăm să specificați denumirea oficială a respectivei autorități:
Datele de contact ale instanței/autorității centrale/altei autorități competente
Adresa:
Nr. tel.: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității)
Nr. fax: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității)
Datele persoanei (persoanelor) de contact
Numele:
Prenumele:
Funcția (titlu/grad):
Nr. tel.: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității)
Nr. fax: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității)
E-mail (în cazul în care există):
Limbile care pot fi utilizate pentru comunicare:

(c) Autoritatea care a emis decizia de probațiune (după caz)
Denumirea oficială:
Vă rugăm să precizați dacă informațiile suplimentare cu privire la decizia de probațiune au fost obținute prin intermediul:
 autorității sus-menționate
 autorității centrale; în cazul în care ați bifat această casetă, vă rugăm să specificați denumirea oficială a respectivei autorități centrale în cazul în care această informație nu este prevăzută deja la litera (b):
 altei autorități competente; în cazul în care ați bifat această casetă, vă rugăm să specificați denumirea oficială a respectivei autorități:
Datele de contact ale autorității, ale autorității centrale sau ale altei autorități competente, în cazul în care această informație nu este prevăzută deja la litera (b)
Adresa:
Nr. tel.: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității)
Nr. fax: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității)
Datele persoanei (persoanelor) de contact:
Numele:
Prenumele:
Funcția (titlu/grad):
Nr. tel.: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității)
Nr. fax: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității)
E-mail (în cazul în care există):
Limbile care pot fi utilizate pentru comunicare:

⁽¹⁾ Prezentul certificat trebuie completat sau tradus în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru de executare sau în orice altă limbă oficială a instituțiilor Uniunii Europene acceptată de respectivul stat.

(d) Autoritatea competentă pentru supravegherea măsurilor de probațiune sau a sancțiunilor alternative

Autoritatea din statul de condamnare competentă pentru supravegherea măsurilor de probațiune sau a sancțiunilor alternative:

- instanța/autoritatea menționată la litera (b)
- autoritatea menționată la litera (c)
- altă autoritate (vă rugăm să specificați denumirea oficială a acesteia):

Vă rugăm să indicați autoritatea care trebuie contactată pentru a obține informații suplimentare în scopul supravegherii măsurilor de probațiune sau a sancțiunilor alternative:

- autoritatea sus-menționată
- autoritatea centrală în cazul în care ați bifat această casetă, vă rugăm să specificați denumirea oficială a respectivei autorități centrale în cazul în care această informație nu este deja prevăzută la litera (b) sau (c):

Datele de contact ale autorității sau ale autorității centrale, în cazul în care această informație nu este prevăzută deja la litera (b) sau (c)

Adresa:

Nr. tel.: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității)

Nr. fax: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității)

Datele persoanei (persoanelor) de contact:

Numele:

Prenumele:

Funcția (titlu/grad):

Nr. tel.: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității)

Nr. fax: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității)

E-mail (în cazul în care există):

Limbile care pot fi utilizate pentru comunicare:

(e) Informații referitoare la persoana fizică cu privire la care a fost pronunțată o hotărâre judecătorească și, după caz, o decizie de probațiune

Numele:

Prenumele:

Numele înainte de căsătorie, după caz:

Numele de împrumut, după caz:

Sexul:

Cetățenia:

Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (în cazul în care există):

Data nașterii:

Locul nașterii:

Ultimele adrese/reședințe cunoscute (în cazul în care există):

— în statul de condamnare:

— în statul de executare:

— în alt stat:

Limba (limbile) pe care o (le) înțelege (în cazul în care informația este disponibilă):

Vă rugăm să furnizați următoarele informații, în cazul în care acestea sunt disponibile:

— Tipul și numărul actului (actelor) de identitate al (ale) persoanei condamnate (carte de identitate, pașaport):

— Tipul și numărul permisului de ședere al persoanei condamnate în statul de executare:

- (f) Informații privind statul membru căruia îi sunt transmise hotărârea judecătorească și, după caz, decizia de probațiune împreună cu certificatul

Hotărârea judecătorească și, după caz, decizia de probațiune împreună cu certificatul sunt transmise statului de executare indicat la litera (a) din următorul motiv:

- persoana condamnată își are reședința legală obișnuită în statul de executare și s-a întors sau intenționează să se întoarcă în acel stat
- persoana condamnată s-a mutat sau intenționează să se mute în statul de executare din următorul (următoarele) motiv (motive) (vă rugăm să bifați caseta corespunzătoare):
- persoanei condamnate i-a fost oferit un contract de muncă în statul de executare;
- persoana condamnată este unul dintre membrii familiei unui rezident legal obișnuit al statului de executare;
- persoana condamnată are intenția de a urma studii sau o formare profesională pe teritoriul statului de executare;
- altele motive (vă rugăm să le specificați):

- (g) Precizări privind hotărârea judecătorească și, după caz, decizia de probațiune

Hotărârea judecătorească a fost pronunțată la (data: ZZ-LL-AAAA):

După caz, decizia de probațiune a fost emisă la (data: ZZ-LL-AAAA):

Hotărârea judecătorească a devenit definitivă la (data: ZZ-LL-AAAA):

După caz, decizia de probațiune a devenit definitivă la (data: ZZ-LL-AAAA):

Executarea hotărârii judecătorești a început la (în cazul în care această dată este diferită de data la care hotărârea judecătorească a devenit definitivă) (data: ZZ-LL-AAAA):

După caz, executarea deciziei de probațiune a început la (în cazul în care această dată este diferită de data la care hotărârea judecătorească a devenit definitivă) (data: ZZ-LL-AAAA):

Numărul cauzei în care a fost pronunțată hotărârea judecătorească (în cazul în care este disponibil):

După caz, numărul cauzei în care a fost pronunțată decizia de probațiune (în cazul în care este disponibil):

1. Hotărârea judecătorească privește un număr total de: infracțiuni.

Rezumatul faptelor și descrierea circumstanțelor în care a fost comisă (au fost comise) infracțiunea (infracțiunile), inclusiv data și locul comiterii infracțiunii și natura implicării persoanei condamnate:

Natura și caracterizarea juridică a infracțiunii (infracțiunilor) și dispozițiile legale aplicabile, în temeiul cărora a fost pronunțată hotărârea judecătorească:

2. În cazul în care infracțiunea (infracțiunile) menționată (menționate) la punctul 1 constituie una sau mai multe dintre următoarele infracțiuni, astfel cum sunt definite în legea statului de condamnare, care sunt pedepsite în statul de condamnare printr-o pedeapsă cu închisoarea sau printr-o măsură privativă de libertate cu durata maximă de cel puțin trei ani, vă rugăm să confirmați bifând caseta (casetele) corespunzătoare:

- apartenența la un grup infracțional organizat
- terorism
- trafic de ființe umane
- exploatarea sexuală a copiilor și pornografie infantilă
- trafic ilicit de substanțe narcotice și substanțe psihotrope
- trafic ilicit de arme, muniții și explozivi
- corupție
- fraudă, inclusiv cea care afectează interesele financiare ale Comunităților Europene în sensul Convenției din 26 iulie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene
- spălarea banilor proveniți din săvârșirea de infracțiuni
- falsificarea de bani, inclusiv falsificarea monedei euro
- criminalitate informatică
- infracțiuni de mediu, inclusiv trafic ilicit de specii animale pe cale de dispariție și trafic de specii și soiuri de plante pe cale de dispariție

- facilitarea intrării și a șederii ilegale
- omucidere, vătămare corporală gravă
- trafic ilicit de organe și țesuturi umane
- răpire, lipsire de libertate în mod ilegal și luare de ostateci
- rasism și xenofobie
- jafuri organizate sau armate
- trafic ilicit de bunuri culturale, inclusiv antichități și opere de artă
- înșelăciune
- deturnare de fonduri
- contrafacerea de produse și pirateria
- falsificarea documentelor administrative și uzul de fals
- falsificarea mijloacelor de plată
- trafic ilicit de substanțe hormonale și alți factori de creștere
- trafic ilicit de materiale nucleare sau radioactive
- trafic de vehicule furate
- viol
- incendiere voluntară
- infracțiuni de competența Curții Penale Internaționale
- sechestrarea ilegală a aeronavelor/navelor
- sabotaj

3. În măsura în care infracțiunea (infracțiunile) identificată (identificate) la punctul 1 nu este (sunt) enumerată (enumerată) la punctul 2 sau dacă hotărârea și, după caz, decizia de probațiune, precum și certificatul sunt transmise unui stat membru, care a declarat că va verifica dubla învinuire [articolul 10 alineatul (4) din decizia-cadru], vă rugăm să descrieți pe larg infracțiunea (infracțiunile) în cauză:

(h) Informații cu privire la statutul hotărârii judecătorești

Vă rugăm să precizați dacă persoana condamnată a participat personal la procedurile care au condus la pronunțarea hotărârii judecătorești:

- Da, persoana a participat.
- Nu, persoana nu a participat. Se confirmă că:
 - persoana a fost citată personal sau informată printr-un reprezentant autorizat, în conformitate cu legislația națională a statului de condamnare cu privire la data și locul desfășurării procedurilor care au condus la pronunțarea *in absentia* a hotărârii judecătorești; sau
 - persoana a indicat unei autorități competente că nu contestă cauza

(i) Precizări privind natura pedepsei aplicate prin hotărârea judecătorească sau, după caz, prin decizia de probațiune

1. Acest certificat se referă la o:

- Condamnare cu suspendare (= o pedeapsă cu închisoarea sau o măsură privativă de libertate a cărei executare este suspendată condiționat, integral sau parțial, în momentul pronunțării sentinței)
- Condamnare cu amânarea executării pedepsei:
 - executarea unei pedepse a fost amânată condiționat, prin impunerea uneia sau a mai multor măsuri de probațiune
 - una sau mai multe măsuri de probațiune au fost impuse în locul unei pedepse cu închisoarea sau al unei măsuri privative de libertate
- Pedepsă alternativă:
 - hotărârea judecătorească implică o pedeapsă cu închisoarea sau o altă măsură privativă de libertate care trebuie executată în caz de nerespectare a obligației (obligațiilor) sau a instrucțiunii (instrucțiunilor) respective
 - hotărârea judecătorească nu implică o pedeapsă cu închisoarea sau o măsură privativă de libertate care trebuie executată în caz de nerespectare a obligației (obligațiilor) sau a instrucțiunii (instrucțiunilor) respective
- Liberare condiționată (= eliberarea înainte de termen a unei persoane condamnate după ispășirea parțială a pedepsei cu închisoarea sau a unei măsuri privative de libertate)

2. Informații suplimentare

2.1. Persoana condamnată s-a aflat în detenție anterioară condamnării în următoarea perioadă:

2.2. Persoana a executat o pedeapsă cu închisoarea/măsură privativă de libertate în cursul următoarei perioade (se completează numai în cazul liberării condiționate):

2.3. În cazul unei condamnări cu suspendare

- durata perioadei de detenție impuse care a fost suspendată condiționat:
- durata perioadei de suspendare:

2.4. În cazul în care informația este disponibilă, durata privării de libertate care trebuie executată

- revocarea suspendării executării hotărârii judecătorești;
- revocarea deciziei privind liberarea condiționată; sau
- încălcarea sancțiunii alternative (în cazul în care hotărârea judecătorească implică o pedeapsă cu închisoarea sau o altă măsură privativă de libertate care trebuie executată în cazul de unei astfel de încălcări):

- (j) Precizări privind durata și natura măsurii (măsurilor) de probațiune sau ale sancțiunii (sancțiunilor) alternative
1. Durata totală a supravegherii măsurii (măsurilor) de probațiune sau a sancțiunii (sancțiunilor) alternative:
 2. După caz, durata fiecărei obligații individuale impuse în cadrul măsurii (măsurilor) de probațiune sau al sancțiunii (sancțiunilor) alternative:
 3. Durata întregului termen de încercare (în cazul în care diferă de durata indicată la punctul 1):
 4. Natura măsurii (măsurilor) de probațiune sau a sancțiunii (sancțiunilor) alternative (este posibilă bifarea mai multor casete):
 - obligația persoanei condamnate de a informa o anumită autoritate cu privire la orice schimbare a reședinței sau a locului de muncă
 - obligația de a nu intra în anumite localități, locuri sau zone definite din statul de condamnare sau de executare
 - obligația conținând limitări în ceea ce privește părăsirea teritoriului statului de executare
 - dispoziții privind comportamentul, reședința, educația și formarea, activitățile din timpul liber sau conținând modalitățile de desfășurare a unei activități profesionale ori limitări în acest sens
 - obligația de a se prezenta la date stabilite în fața unei anumite autorități
 - obligația de a evita contactul cu anumite persoane
 - obligația de a evita contactul cu anumite obiecte, care au fost utilizate sau sunt susceptibile de a fi utilizate de către persoana condamnată în scopul comiterii unei fapte penale
 - obligația de a repara din punct de vedere financiar prejudiciul cauzat de infracțiune și/sau obligația de a furniza o dovadă a îndeplinirii acestei obligații
 - obligația de a presta activități în folosul comunității
 - obligația de a coopera cu un agent de supraveghere (consilier de probațiune) sau cu un reprezentant al unui serviciu social care are responsabilități în ceea ce privește persoanele condamnate
 - obligația de a urma un tratament terapeutic sau de dezintoxicare
 - alte măsuri pe care statul de executare este pregătit să le supravegheze, în conformitate cu o notificare efectuată în temeiul articolului 4 alineatul (2) din decizia-cadru
 5. Vă rugăm să furnizați o descriere detaliată a măsurii (măsurilor) de probațiune sau a sancțiunii (sancțiunilor) alternative menționate la punctul 4:
 6. Vă rugăm să bifați următoarea casetă în cazul în care sunt disponibile rapoarte relevante privind măsurile de supraveghere:
 - În cazul în care ați bifat această casetă, vă rugăm să indicați în ce limbă au fost redactate rapoartele în cauză ⁽¹⁾:

- (k) Alte circumstanțe relevante pentru cauză, inclusiv informații relevante cu privire la condamnările anterioare sau la motivele specifice care au determinat impunerea unei (unor) măsuri de probațiune sau a unei (unor) sancțiuni alternative (informații opționale):

Textul hotărârii judecătorești și, după caz, al deciziei de probațiune sunt anexate certificatului.

Semnătura autorității care emite certificatul și/sau semnătura reprezentantului acesteia pentru a confirma acuratețea conținutului certificatului:

Nume:

Funcția (titlu/grad):

Data:

Numărul cauzei (în cazul în care există):

Ștampilă oficială (după caz):

⁽¹⁾ „Statul de condamnare nu este obligat să furnizeze traduceri ale rapoartelor respective.”

ANEXA II

FORMULAR

menționat la articolul 17 din Decizia-cadru 2008/947/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce în cazul hotărârilor judecătorești și al deciziilor de probațiune în vederea supravegherii măsurilor de probațiune și a sancțiunilor alternative

RAPORTAREA ÎNCĂLCĂRII UNEI MĂSURI DE PROBAȚIUNE, A UNEI SANCTIUNI ALTERNATIVE SAU A ORICĂROR ALTE CONSTATĂRI

(a) Detalii privind identitatea persoanei supuse supravegherii:

Numele:

Prenumele:

Numele înainte de căsătorie, după caz:

Numele de împrumut, după caz:

Sexul:

Cetățenia:

Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (în cazul în care există):

Data nașterii:

Locul nașterii:

Adresa:

Limba (limbile) pe care o (le) înțelege (în cazul în care informația este disponibilă):

(b) Date privind hotărârea judecătorească și, după caz, decizia referitoare la condamnarea cu suspendare la condamnarea cu amânarea aplicării pedepsei, la pedeapsa alternativă sau la eliberarea condiționată:

Hotărâre judecătorească pronunțată la:

Numărul cauzei (în cazul în care există):

După caz, decizia de probațiune emisă la:

Numărul cauzei (în cazul în care există):

Instanța care a emis hotărârea judecătorească

Denumirea oficială:

Adresa:

După caz, autoritatea care a emis decizia de probațiune

Denumirea oficială:

Adresa:

Certificat emis la data de:

Autoritatea care a emis certificatul:

Numărul cauzei (în cazul în care există):

(c) Date privind autoritatea responsabilă pentru supravegherea măsurii (măsurilor) de probațiune sau a sancțiunii (sancțiunilor) alternative:

Denumirea oficială a autorității:

Numele persoanei de contact:

Funcția (titlu/grad):

Adresa:

Tel. (prefixul țării) (prefixul regiunii)

Fax (prefixul țării) (prefixul regiunii)

E-mail:

(d) Măsură (măsuri) de probațiune sau sancțiune (sancțiuni) alternativă (alternative):

Persoana menționată la litera (a) încalcă următoarea (următoarele) obligație (obligații) sau instrucțiune (instrucțiuni):

- obligația persoanei condamnate de a informa o anumită autoritate cu privire la orice schimbare a reședinței sau a locului de muncă
- obligația de a nu intra în anumite localități, locuri sau zone definite din statul de condamnare sau statul de executare
- obligația conținând limitări în ceea ce privește părăsirea teritoriului statului de executare
- dispoziții privind comportamentul, reședința, educația și formarea, activitățile din timpul liber sau conținând modalități de desfășurare a unei activități profesionale ori limitări în acest sens
- obligația de a se prezenta la date stabilite în fața unei anumite autorități
- obligația de a evita contactul cu anumite persoane
- obligația de a evita contactul cu anumite obiecte, care au fost utilizate sau sunt susceptibile de a fi utilizate de către persoana condamnată în scopul comiterii unei fapte penale
- obligația de a repara din punct de vedere financiar prejudiciul cauzat de infracțiune și/sau obligația de a furniza o dovadă a îndeplinirii acestei obligații
- obligația de a presta activități în folosul comunității
- obligația de a coopera cu un agent de supraveghere (consilier de probațiune) sau cu un reprezentant al unui serviciu social care are responsabilități în ceea ce privește persoanele condamnate
- obligația de a urma un tratament terapeutic sau de dezintoxicare
- alte măsuri:

(e) Descrierea încălcării (încălcărilor) (locul, data și circumstanțele specifice):

(f) Alte constatări (în cazul în care există):

Descrierea constatărilor:

(g) Datele persoanei de contact în cazul în care este necesară obținerea de informații suplimentare privind încălcarea:

Numele:

Prenumele:

Adresa:

Nr. tel. (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității)

Fax (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității)

E-mail (în cazul în care există):

Semnătura autorității care emite formularul și/sau semnătura reprezentantului acesteia pentru a confirma corectitudinea conținutului formularului:

Nume:

Funcția (titlu/grad):

Data:

Ștampilă oficială (după caz):